

Δεί γδ οὐ μόνον πρὸς τὰς πολιτικὰς χεῖρας
 σφίς ἐκκεῖναι ὑπαρχόντων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐξω-
 θεῖν κινδύνοις. διότι οὐ γὰρ τοσοῦτον δεῖ πλῆ-
 θος ὑπαρχόντων, ὡς οἱ πλεονάζοντες καὶ κρείττους ὄν-
 τες ἀποκρίνεται, οἱ δὲ ἔχοντες ἀμύνειν οὐ δύνα-
 σονται τοὺς ὑπὸντας· οὐδ' οὕτως ὀλίγους, ὥστε
 μὴ δύνασθαι πόλεμον ὑπενεργεῖν, καὶ δὲ ἴδι-
 ῶν καὶ τῶν ὁμοίων ἐπιεικὸς μόνον οὐδὲν διώ-
 ρκει. δεῖ γὰρ τὸ μὴ λαμβάνειν, ὅτι συμφέρεται
 πλῆθος οὐσίας. ἴσως οὖν ἀρεστοὶ ἄλλοι, τὸ μὴ
 λιστεῖν τοῖς κρείττοις διὰ τὸ ὑπερβολικῶς
 πολεμεῖν, ἀλλ' ἕως ὅς ἐστι καὶ ἐχρῆστον το-
 σούτων οὐσαν ἰσὴν Ἐυβόλου. Αὐτοφραδαί-
 του μάλιστα Ἀταρνεᾶ πολιορκεῖν, ἐκέλευ-
 σεν αὐτὸν σκευάζοντα ἐν πόσει χρόνον λή-
 ψεται τὸ χωρίον, λογισάτω τὸ χρόνον τούτου
 τὸ διατελεῖν ἐδέεται γδ ἕλαπτον τούτου λα-
 βῶν ἐκλιπεῖν ἢ δὴ τὴν Ἀταρνεᾶ. ταῦτα δὲ εἰ-
 πῶν, ἐποίησε τὸν Αὐτοφραδαίτου σύνομον
 γυρόμενον, παύσαιτο τῆς πολιορκίας. ἔστι μὲν
 οὖν πᾶσι συμφερόντων, τὸ τὰς οὐσίας ἐξί-
 ῆσαι τοῖς πολιτικῶν, πρὸς τὸ μὴ καταστῆναι
 πρὸς δὴ ἡλοῖς· ἐμὸν μὲν ἔδιν ὡς εἶπεν. καὶ
 γδ αἰεὶ χρεῖαντες ἀναγκαῖον εἶναι, ὡς ἐπὶ ἑ-
 σων ὄντες ἀξιῶσι· διὸ καὶ φέρονται πολλὰς
 ὄντας πεινῶν καὶ στερηθῶντες. ἐπὶ δὲ ἢ ποιν-
 εῖα ἴδιον ἀδράκων ἀπλυσαν· καὶ τὸ πρῶτον
 μὲν ἵερὸν διαβόλια μόνον· ὅταν δὲ ἢ ἴδιον
 ἢ πάσι τοῖς ἀεὶ δεόν. τὸ πλεονός, ἕως εἰς ἀ-
 πειρον ἕλθουσαν ἀπειρος γδ ἢ τὴν ὄντως
 φύσιν· ἢς πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν οἱ πολλοὶ
 ζῶσι. καὶ οὖν τοιοῦτων ἀρχὴ μάλιστα τῆς
 οὐσίας ὁμαλίζεσθαι, τὸ ἴδιον ἢ ὅτι περὶ
 σφίσι τοῖς πτωχοῖς παρῆσεν ἀξίον, ὥστε μὴ βούλε-
 σθαι πλεονεκτεῖν τοῖς ἢ πτωχοῖς, ὥστε μὴ δύ-
 νασθαι. τὸ δὲ ἔδιν, αὐτῶν πῶς τε ὄντι, καὶ μὴ ἀ-
 δικῶνται, οὐ καλῶς δὲ οὐδὲ τὴν ἰσότητά τ'
 ἕως ἵνα εἴρηκε. καὶ γὰρ τὴν τῶν κτήσεων ἰσότη-
 ζεῖ μόνον. ἔστι ἢ καὶ δούλων καὶ βοσκημάτων
 πλείους, καὶ νομισμάτων, καὶ κατασκευῶν πολ-
 λῶν ἢ καὶ νομισμάτων ὅτι πλεον. ἢ παύτων
 οὖν τούτων ἰσότητά ζητητέον ἢ τὰ ἐξενεῖν
 μεταξὺν ἢ πᾶσι ἐατέον. φαίνεται δὲ ἐν τῆς
 νομοθεσίας, καὶ κατασκευῶν τῶν πᾶσι ἐν μι-
 κροῖς, εἴ γ' οἱ τεχίται πᾶσι δημοσίοις ἐ-
 σονται, καὶ μὴ πλεονάζοντες παρῆσεν τῆς
 πόλεως· ἀλλ' εἴ ποτε δεῖ δημοσίοις ἐξί-
 τῶν κοινὰ ἔργα ζῶμεν· δεῖ καὶ τῶν ἐν ἑπιπέδῳ τε, καὶ ὡς Διοφάντος ποτε κατασκευῶν ζῶ-

tantas enim esse oportet, ut non solum ad
 civium usum, verumetiam ad pericula
 externa sufficiant, quare nec ita magnas
 esse decet, ut finitimi concupiscant, qui-
 bus resisti non possit: nec rursus ita par-
 uas, ut cum paribus & similibus bellum
 nequeant sustinere, ille quidem nihil de-
 terminavit. Oportet autem neque id late-
 re, quantas facultates habere condat.
 Fortè recta determinatio fuerit, tantas esse
 debere, ut lucrum superantibus bello,
 afferre non possint, sed ita quasi nihil su-
 peracquirant. Quare Euboles considerare
 iussit Authophradatem cum Atarneae ob-
 sidere velleret, cogitaret ut quanto tempore
 circa expugnationem eius loci distineret,
 ac existimaret huius temporis iacturam:
 velle enim pro minori precio iam
 tunc Atarneae relinquere, quæ cum dixisset,
 Authophradatem in sententiâ traxit,
 & obfidionem prætermittere fecit. Habet
 igitur utilitatem exæquatio patrimoniorum
 inter ciues, ne inde seditiones oriantur,
 verum (ut ita dixerim) nõ admodum mag-
 nam: nam & præstantiores concuqueri pos-
 sent, quasi ipsi plus habere debeant. ex quo
 fit ut ipsi sæpe insurgant, ac seditiones
 concitent. Præterea, improbitas hominu-
 m insatiabilis est. & primo quidem suf-
 ficere dicunt in pauca atque minima:
 mox vero, ubi illa sunt consecuti, plura
 appetunt semper, quousque in infinitum
 procedant. infinita est enim cupiditatis
 natura, ad cuius expletionem plurimi vi-
 uunt. Horum igitur principium est magis,
 quàm patrimoniorum exæquatio, ci-
 uitatem sic instituire, ut boni quidem vi-
 ri plus quàm sibi competat, habere non
 quærant: improbi autem etsi quærant, ha-
 bere non possint. hoc autem fiet, si infe-
 riores sint, nec iniuriam patiantur. Nec
 verò in hac ipsa exæquatione patrimonio-
 rum, rectè est ab eo dispositum, cum fundos
 & agros exæquet solum: sed sint ser-
 uorum quoque armentorumque & pecu-
 niarum diuitiæ, & apparatus ingens earum
 rerum, quas supellectilem vocitamus. An
 igitur horum omnium exæquatio querenda
 est, vel moderatio quædam medio-
 cris, an cuncta omittenda? Videtur autem
 ex ipsarum legum positione ciuitatem ex-
 equam constituere: siquidem artifices om-
 nes publici erunt, nec multitudinem au-
 gebunt ciuitatis. sed certè publicos esse eos
 qui publica faciunt opera oportet. quem-
 admodum & Epidamni: & Diophantus

ἄλλοι ἄλλοι

ἀπὸ τῶν ἑπιπέδων

ἡ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων

F